

Arrest

nr. 175 084 van 21 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 9 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat F. LANDUYT en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en sjiitisch moslim te zijn. U bent geboren op X in Suq Al-Shuyukh in de provincie Thi-Qar. U verklaarde in 1990 met uw familie naar het stadsdistrict Al Dora in Bagdad (provincie Bagdad) te zijn verhuisd, waar u met uw ouders, broer en zussen in de wijk Al-Mahdi Al Walla verbleef. In 2006 werd uw broer opgebeld door een onbekende met de waarschuwing dat uw familie moest verhuizen en de wijk moest verlaten. Zo niet, zou uw hele familie worden vermoord. Uw familie kreeg een maand de tijd om de wijk te verlaten. De hele familie verbleef nog een maand in het huis en besloot dan te verhuizen. Omdat u problemen had met uw vader die immers een streng persoon was - zo liet hij u niet toe naar buiten te gaan en beledigde en sloeg hij u soms - greep u deze verhuis

aan om bij uw familie weg te gaan, waarna u nog voor de verhuis van uw familie naar een vriendin in de wijk Abudishir, Al Dora verhuisde. U verloor sindsdien alle contact met uw familieleden.

U verbleef van 2006 tot eind 2008 in Abudishir, in Al Dora. Eind 2008 leerde u uw huidige man, A.M.S. (O.V. 6.872.704), kennen en ging u bij hem inwonen in de wijk Al Qodat. U trouwde officieel een jaar later, namelijk op 3 december 2009. Uw man werkte als ambtenaar op een instelling die eigendomsconflicten regelde. In december 2009 werd hij opgebeld door personen die hem vroegen om een conflict in hun voordeel te laten lopen. Uw man weigerde dit, waarna hij van begin tot midden 2010 nog enkele keren door deze personen benaderd en ook bedreigd werd. Omwille hiervan vertelde hij u midden 2010 dat u terug bij uw vriendin in Abudishir moest gaan wonen. Hij zou u later contacteren. U volgde de raad van uw man op en verloor alle contact met hem. Terwijl u bij uw vriendin woonde, werkte u als kinderoppas voor een buurvrouw.

In 2013 contacteerde uw man u weer en nodigde hij u uit om aan de hand van familiehereniging naar België te komen. U vertrok op 20 juni 2013 van de luchthaven van Najaf (provincie Najaf) naar Teheran, Iran waar u dezelfde dag aankwam. Op 5 juli 2013 nam u een vlucht van Teheran naar België. Eind 2014 kreeg u ruzie met uw man. Eind mei 2015 verliet uw man u en verloor u alle contact met hem. Op 14 juli 2015 vroeg u asiel aan te Brussel.

U legde geen documenten voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag. U verklaarde dat u in 2014 uw paspoort kwijt raakte in het station van Luik.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) u de vluchtelingenstatus zoals gedefinieerd door de conventie van Geneve, niet kan toekennen, noch kan vaststellen dat u een risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u op 5 juli 2013 uw land van herkomst verliet en naar België reisde om uw man, A.M.S. (O.V. 6.872.704), die op 7 september 2011 een asielaanvraag indiende bij de Belgische asielinstanties, in België te vervoegen. U stelt enerzijds bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst problemen te vrezen met de personen die uw man destijds zouden hebben bedreigd, naar aanleiding waarvan hij het land ontvluchtte (CGVS, p4, 7, 11-21). Er moet echter worden opgemerkt dat uw man, A.M.S. (O.V. 6.872.704), op 28 september 2011 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de vluchtelingenstatus werd toegekend, maar dat het CGVS op 13 november 2014 in het kader van de asielaanvraag van uw man een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus nam. Dit omdat geoordeeld werd dat hij de status van vluchteling op frauduleuze wijze bekomen had aangezien hij feiten fout had weergegeven of achtergehouden en valse verklaringen had afgelegd die doorslaggevend waren geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Zo werd vastgesteld dat uw man sedert geruime tijd als erkend vluchteling in Duitsland woonde én werden zijn (nieuwe) verklaringen dat hij in 2009 naar Irak terugkeerde en zijn (aanhoudende) verklaringen dat hij er na een verblijf van twee jaar problemen kreeg, ongeloofwaardig bevonden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd. Uw man diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Aangezien de geloofwaardigheid van het asielrelaas van uw man op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd, kan ten aanzien van u in dit verband evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. De beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus van uw man, A.M.S. (O.V. 6.872.704), luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat er na uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asielsdossier zijn opgedoken. Uit deze documenten en uit uw verklaringen erover blijkt dat cruciale verklaringen die u in de loop van de asielprocedure aflegde ongeloofwaardig zijn en u de status van vluchteling heeft verkregen op grond van feiten die u verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden en van valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Vooreerst dient te worden gewezen op het opmerkelijke feit dat uit informatie die aan het CGVS werd overgemaakt, blijkt dat u de eigenaar bent van zowel een Irakees als een Duits paspoort. Een kopie van enkele bladzijden uit uw Duits paspoort geeft aan dat u in Duitsland bekend bent onder de naam A.-H.M.. Na confrontatie met deze stukken in het administratief dossier, verklaart u dat u in 1999 naar Duitsland reisde, dat u er onder een zogezegde andere identiteit asiel vroeg en de vluchtelingenstatus kreeg toegekend en deze nog steeds bezit. De vaststelling dat u al sedert geruime tijd als erkend vluchteling in Duitsland woonde, is een eerste reden waarom het statuut dat u in België verkreeg, dient te worden ingetrokken.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat de vervolgingsfeiten in Irak die u nog steeds inroept niet geloofwaardig blijken. U tracht tijdens het gehoor een en ander te vergoelijken door vol te houden dat u

na uw langdurig verblijf in Duitsland naar Irak terugkeerde en dat u daar alsnog de problemen kende die zouden hebben geleid tot het toekennen van de vluchtelingenstatus in België. Wat dit betreft, dient te worden opgemerkt dat het allesbehalve geloofwaardig is dat u van Duitsland naar Irak terugkeerde, in 2009 begon te werken voor de hay'a ad da'awi al malkiya en omwille van uw activiteiten voor deze administratie problemen kreeg. Zo beweert u dan wel dat u naar Irak bent teruggereisd maar blijkt u niet in staat een paspoort of reisdocument voor te leggen dat zulks zou kunnen staven. U stelt dat het paspoort waarmee u toen naar uw land van herkomst zou zijn teruggereisd, niet meer bestaat (CGVS, p.8,9). Voorts kan u zich aanvankelijk niet herinneren of u in 2008 dan wel in 2009 zou zijn teruggekeerd (CGVS, p.5). Dit is zeer opmerkelijk. Even later meent u dat het in 2009 was maar weet u niet of het in augustus of oktober was (CGVS, p.8). Uw geloofwaardigheid wordt verder ondergraven als u blijft volhouden dat uw problemen in Irak in juli of augustus 2011 begonnen zijn (CGVS, p.4). De bij het administratief dossier toegevoegde informatie toont immers aan dat u in april 2011 nog een verlenging van uw Duitse verblijfstitel bewees. Hiermee geconfronteerd, situeert u uw problemen in Irak niet langer in juli of augustus maar in maart 2011 (CGVS, p.10). Dit lijkt bijzonder opportunistisch. Dat u in 2008 of in 2009 naar Irak bent teruggekeerd en er tijdens het uitoefenen van uw administratieve functie geïmagineerd werd door een parlementariër en zijn mannen, is gezien deze vaststellingen niet geloofwaardig. Om het tegendeel te bewijzen verwijst u nog eens naar de documenten in verband met uw werk die u september 2011 voorlegde (werkbijlage, documenten in verband met uw aanstelling en vaste benoeming). Wat deze documenten betreft, dient te worden benadrukt dat dergelijke stukken uw relaas slechts kunnen ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, wat allerm minst het geval is gebleken. Bovendien blijkt uit de informatie die op het CGVS aanwezig is en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat alle Irakese documenten illegaal verkrijgbaar zijn en dat documenten veelal onrechtmatig worden afgegeven door corruptie binnen de Irakese overheidsinstellingen. Bijgevolg herstellen deze documenten uw geloofwaardigheid niet.

De vaststelling dat u sedert geruime tijd als erkend vluchteling in Duitsland woonde (wat klemmt met uw beweringen over uw problemen in Irak), alsook de vaststelling dat u het niet geloofwaardig maakt dat u in 2009 naar Irak terugkeerde en er na een verblijf van twee jaar problemen kreeg, leiden tot de conclusie dat u op frauduleuze wijze de vluchtelingenstatus bekomen heeft. Bijgevolg dient de vluchtelingenstatus die u op 28 september 2011 werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat Duitsland, net zoals alle andere Europese lidstaten, partij is bij het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Als EU-lidstaat is dit land ook gebonden aan het EU-acquis, waaronder het gemeenschappelijk Europees asielsysteem dat zowel de fundamentele en sociale rechten van erkende vluchtelingen als het non-refoulement beginsel waarborgt. Het CGVS beschikt niet over enige informatie waaruit zou blijken dat het non-refoulement beginsel door dit land zou worden geschonden en oordeelt dan ook dat de bescherming die u er verkregen heeft nog altijd actueel en effectief is, zoals overigens ook blijkt uit uw verklaringen: u zegt dat u vorig jaar nog naar Duitsland ging om er nogmaals uw verblijfsstatus met een duur van drie jaar te verlengen (CGVS, p.11). U haalde geen feiten of elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat u heden geen toegang meer zou hebben tot het Duitse grondgebied als erkend vluchteling.

Wanneer u gevraagd wordt waarom u besliste Duitsland te verlaten, verklaart u dat u er in 1999 valse identiteitsgegevens opgaf, zodat het heden onmogelijk zou zijn om u in Duitsland te herenigen met uw zoon uit Bagdad (CGVS, p.6) of met uw tweede vrouw (CGVS, p.11). Dit zijn echter motieven die als dusdanig niet ressorteren onder de toepassings sfeer van de Vluchtelingenconventie of onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming."

Bovendien werden bijkomende tegenstrijdigheden opgemerkt tussen uw verklaringen en die van uw man aangaande het tijdstip waarop uw man de door jullie aangehaalde problemen zou hebben gekend. Zo verklaarde uw man in het kader van zijn asielaanvraag dat deze problemen aanvingen in augustus 2011. Zo haalde hij aan eens op 20 augustus 2011, en eens op 24 of 25 augustus 2011, door zijn belagers benaderd te zijn geweest, en dat jullie huis op 29 augustus 2011 beschoten werd, waarna hij hiervan aangifte deed en stopte met werken, en uiteindelijk op 7 september 2011 het land verliet (CGVS I man, p. 5, 16-22; CGVS II man, p4, 10). U verklaarde daarentegen meermaals dat uw man voor het eerst benaderd werd door zijn belagers in december 2009 en dat hij van begin tot midden 2010 door hen bedreigd werd (CGVS, p4, 14-16). U situeert de problemen van uw man bijgevolg maar liefst een jaar eerder en in een andere periode. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw en uw mans verklaringen aangaande de vervolgingsfeiten die uw man zou hebben gekend enkel verder onderuit gehaald.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u verklaarde niet naar Irak te willen terugkeren omdat u er niemand heeft en er geen woonst zou hebben (CGVS p21-22). U beweerde dat u nadat u in 2006 bij uw familie wegging, omwille van de strenge opvoeding van uw vader, al het contact met uw familieleden verloor. Daarnaast beweerde u dat u inmiddels ook de contactgegevens van de vriendin bij wie u

inwoonde verloor nadat zij in 2013 verhuisde, dat u verder met niemand uit Irak nog contact zou hebben, en dat uw man, met wie u officieel gehuwd bent, u eind mei 2015 verliet (CGVS, p6-7, 12, 21-22). Zij vooreerst opgemerkt dat de vaststelling dat uw man de Belgische asielinstanties meermaals bewust trachtte te misleiden aangezien hij feiten fout had weergegeven of achtergehouden en bedrieglijke verklaringen had afgelegd, hetgeen ertoe heeft geleid dat het vluchtelingenstatuut dat hij op frauduleuze wijze bekam werd ingetrokken, en het feit dat u in het kader van uw asielaanvraag nog blijft volharden in het bedrieglijke asielrelaas van uw man, ook uw algehele geloofwaardigheid ernstig onderuit haalt. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw beweringen dat u helemaal geen familiaal of sociaal netwerk meer in Irak zou hebben dan ook op de helling te staan. Bovendien verklaarde u zelf verschillende jaren in uw land van herkomst als alleenstaande vrouw bij een vriendin te hebben ingewoond. Zo verliet u zelf in 2006 uw ouderlijke huis, had u sindsdien geen contact meer met uw familie en zou u tot eind 2008 als alleenstaande vrouw zowaar bij een vriendin hebben kunnen inwonen. Hoewel u aanvankelijk verklaarde nooit te hebben gewerkt in uw land van herkomst gaf u later toe dat u er als kinderoppas heeft gewerkt. U verklaarde dat u dit werk als kinderoppas reeds deed nadat u in 2006 naar uw vriendin verhuisde (CGVS p9 en 13). Als jonge, ongehuwde vrouw slaagde u er blijkbaar in om op eigen houtje een redelijk zelfstandig bestaan te leiden. Na het vermeende vertrek van uw man uit Irak zou u dan probleemloos van 2010 tot 2013 opnieuw bij uw vriendin hebben kunnen inwonen (CGVS p4, 13 en 17). Later verklaarde u dat u eveneens van 2011 tot 2012 als kinderoppas werkte (CGVS p19, 21). Bijgevolg kan worden besloten dat u een zekere mate van onafhankelijkheid bezit. Bovenstaande vaststellingen halen de geloofwaardigheid van uw bewering dat u, die jarenlang een redelijk zelfstandig bestaan zou hebben geleid in Irak en die bovendien actief is op sociale media (CGVS, p6), nu plots helemaal geen sociaal netwerk meer zou hebben in uw land van herkomst, verder onderuit. Dat u bovendien in het bedrieglijke asielrelaas van uw man, naar aanleiding waarvan hem het vluchtelingenstatuut dat hem werd toegekend werd ingetrokken, blijft volharden, doet tevens twijfel rijzen aangaande uw bewering dat uw man, met wie u immers nog steeds officieel gehuwd zou zijn, u eind mei 2015 verlaten zou hebben. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan de door u voorgestelde persoonlijke situatie waarin u zich momenteel zou bevinden.

Ten derde verklaarde u niet naar Irak te willen terugkeren omwille van de algemene onveilige situatie in Bagdad. Zo verklaarde u bang te zijn voor de verschillende ontvoeringen, moorden en aanslagen die er gepleegd worden door maffia- en bendeleden (CGVS p16, 21). Zij verder benadrukt dat uit uw verklaringen en gelet op het feit dat de problemen die uw man zou hebben ondervonden ongeloofwaardig werden bevonden, blijkt dat u nadat u bij uw familie wegging in 2006 tot aan uw vertrek uit uw land van herkomst persoonlijk geen problemen hebt gekend, noch persoonlijk gevisieerd werd (CGVS, p11-22). Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3 en 57/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van *"het beginsel van behoorlijk bestuur"*.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster als volgt:

"III.3. Dat de wetgeving m.b.t. de motivering er strekt toe de formele motivering als een substantiële vormvereiste op te leggen. Dat de wetgever duidelijk de bedoeling had om de formele motivering als een substantieel vormvoorschrift op te leggen, zonder mogelijkheid deze motiveringsvereiste vervangen te zien door deze of gene motivering die de rechtsonderhorige wel op één of andere wijze bekend zou zijn.

Dat ook het vereiste van motivering, zoals omschreven in andere bronnen van het recht is geschonden (LAMBRECHTS, W., Geschillen van bestuur, Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 69-70, en verwijzingen). Dat ook hier betreft het een substantiële vorm vereiste (R.v.St, nr. 31.882, dd. 1 februari 1989).

Dat de beslissing zelf niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent, 14 december 1994, R.W., 1995-96, 49). Dat de formele motiveringswet niet alléén een waarborg voor de burger die alzo vermag duidelijk kennis te nemen van al de elementen welke aan de basis liggen van de beslissing en van de draagwijdte ervan is (RvSt, NV Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; RvSt, Smets-Jet, nr. 41.884, 4 februari 1993, A.P.M., 1993,43; RvSt, Scheire, 40.739, 13 oktober 1992; en RvSt. Verschaffel, m. 40.389, 10 november 1992; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991,737; dr. Verslag, Senaat, (bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/3, 16) maar ook een waarborg voor de goede

werking van het gerechtelijk apparaat is (RvSt., A.S.B.L. Environment et Patrimoine écusinoir, nr. 44.847, dd. 9 november 1993; RvSt., NV Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991, 737; Advies RvSt. dd. 21 oktober 1987, Senaat, (bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/2, 6; RvSt., Damilot, 41.281, 4 december 1992, Cfr. RvSt, Warnants, nr. 21.635, 3 december 1981).

Dat het Internationaal verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juni 1951 en goedgekeurd bij Wet van 31 januari 1953, en het Protocol van New-York van 31 januari 1967 betreffende de Status van Vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, een internationaal instrument met humanitaire doelstellingen is, hetgeen een soepele interpretatie en evenwichtige verdeling van de bewijslast vergt (BOSSUYT, M., " De vluchtelingendefinitie uit het Verdrag van Genève" in Binnen en buiten, Vluchtelingen op zoek naar recht, Tegenspraak Cahiers nr. 7., Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 29).

III.4. Er dient te worden vastgesteld dat hij doorheen zijn verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt."

2.1.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/4 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van *"het beginsel van behoorlijk bestuur"*.

Verzoekster stelt dat zij vreemd is aan de eventuele leugenachtige verklaringen van haar echtgenoot. Zij wijst erop dat diens leugenachtige verklaringen de oorzaak zijn van hun relationele breuk. Zij weet niet waarom hij van Duitsland naar Irak is teruggekeerd en hij heeft nooit gezegd dat hij buiten Irak verbleef voor zij elkaar leerden kennen. Zij is met een visum voor gezinshereniging naar België gekomen en weet niet wat hij heeft verklaard over de aanleiding van zijn vertrek uit Irak in 2011.

Verzoekster stelt verder dat er geen tegenstrijdigheden werden opgemerkt tussen haar verklaringen en deze van haar echtgenoot aangaande het tijdstip waarop haar echtgenoot de door hen aangehaalde problemen heeft gekend. Zij stelt dat haar verklaringen de feiten van 2011 niet tegenspreken maar aanvullen.

Vervolgens wijst verzoekster er nogmaals op dat niet zij de Belgische asielinstanties meermaals bewust trachtte te misleiden, daar haar echtgenoot feiten fout had weergegeven of achtergehouden en bedrieglijke verklaringen had afgelegd. Zij stelt dat zij in Bagdad redelijk zelfstandig was, maar steeds samenwoonde. Zij meent dat alleenwonen in Bagdad onmogelijk is.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoekster dat deze ten onrechte niet werd toegekend. Zij verwijst naar een rapport van de Verenigde Naties van 16 februari 2016. Zij voert tevens aan dat verweerder geen rekening hield met haar profiel en enkel kijkt naar het geografisch risico. Verweerder "vergeet" dat zij ook door haar persoonlijke situatie als alleenstaande vrouw gevaar loopt. Zij stelt tevens als volgt: *"Er zijn dus voldoende rapporten die aantonen dat de streek, waar mijn verzoekster afkomstig is, gevaarlijk is, alsook dat zijn profiel hem gevaarlijk maakt."*

2.2. Stukken

Per drager brengt verweerder op 11 augustus 2012 samen met een aanvullende nota de COI Focus *"Irak. De actuele veiligheidssituatie in Bagdad"* van 23 juni 2016 en het document *"Irak. Vrijwillige terugkeer"* van 24 juni 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Per drager brengt verweerder op 19 augustus 2016 samen met een aanvullende nota het document *"Irak. Vrijwillige terugkeer"* van 24 juni 2016 en de COI Focus *"Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016"* van 12 augustus 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Per drager brengt verweerder op 22 augustus 2016 samen met een aanvullende nota het document *"Musings on Iraq. Security in Iraq, Aug 8-14, 2016"* van 16 augustus 2016 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoekster de schending aanvoert van *"het beginsel van behoorlijk bestuur"*, laat zij na te duiden welk beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden acht. Deze schending wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

Verzoekster voert aan dat zij in 2013 door haar echtgenoot, die werd erkend als vluchteling, in het kader van gezinshereniging werd uitgenodigd om naar België te komen. Zij kreeg eind 2014 ruzie met haar echtgenoot en eind mei 2015 verloor zij alle contact met hem. In de bestreden beslissing wordt er vooreerst op gewezen dat de vluchtelingenstatus van verzoeksters echtgenoot werd ingetrokken omdat hij reeds geruime tijd in Duitsland was erkend als vluchteling en hij niet geloofwaardig maakt dat hij in 2009 naar Irak terugkeerde en er na een verblijf van twee jaar problemen kreeg. Verder worden in de bestreden beslissing bijkomende tegenstrijdigheden opgemerkt tussen de verklaringen van verzoekster en deze van haar echtgenoot, wordt erop gewezen dat verzoekster als alleenstaande vrouw in Irak over

een zekere mate van onafhankelijkheid beschikte en dat het feit dat zij nog steeds volhardt in het ongeloofwaardig bevonden asielrelaas van haar echtgenoot ertoe leidt dat afbreuk wordt gedaan aan haar algehele geloofwaardigheid en aan haar bewering dat zij haar echtgenoot eind mei 2015 zou hebben verlaten. Tot slot wordt er betreffende verzoeksters vrees voor de algemene onveilige situatie in Bagdad op gewezen dat zij geen persoonlijke problemen heeft gekend of persoonlijk werd geïsoleerd tussen het verlaten van haar familie in 2006 en haar vertrek uit haar land van herkomst.

In onderhavig verzoekschrift voert verzoekster aan dat de leugenachtige verklaringen van haar echtgenoot haar niet kunnen worden aangerekend. Hierbij verliest zij echter uit het oog dat zij tijdens haar gehoor bleef volharden in het asielrelaas van haar echtgenoot. Dat zij niet weet wat haar echtgenoot verklaarde over de aanleiding van zijn vertrek uit Irak in 2011, is niet in overeenstemming te brengen met het feit dat zij tijdens haar gehoor stelde als volgt: *"Hij werd bedreigd door een paar mensen die een pand hadden in Bagdad. Zij hebben hem onder druk gezet om het werk in hun voordeel te laten verlopen. Hij was niet akkoord dus zij hebben hem bedreigd."* en *"Hij heeft me in december verteld over zijn problemen. En midden 2010 werd hij intensief bedreigd of onder druk gezet. Hij was bang. Wij hebben de wijk verlaten. Ik verliet het huis naar mijn vriendin en sindsdien wist ik niets meer."* (gehoorverslag CGVS, p. 14). Dat verzoeksters verklaringen een aanvulling zouden vormen op hetgeen haar echtgenoot verklaarde, en dus hiermee niet tegenstrijdig zijn zoals zij in onderhavig verzoekschrift beweert, is een gekunstelde *post factum*-verklaring, die geenszins steun vindt in het administratief dossier.

Waar verzoekster erop wijst dat zij in Bagdad steeds samenwoonde en stelt dat alleen wonen in Bagdad onmogelijk is, komt zij niet verder dan het herhalen van haar verklaringen en het opwerpen van een blote bewering. Zij bevestigt immers ook dat zij in Bagdad redelijk zelfstandig was, zoals ook in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt. Het feit dat zij in het kader van onderhavige asielaanvraag nog steeds volhardt in het asielrelaas van haar echtgenoot, hoewel dit relaas blijkens 's Raads arrest nummer 141 324 van 19 maart 2015, dat kracht van gewijsde heeft, ongeloofwaardig werd bevonden, doet afbreuk aan verzoeksters algehele geloofwaardigheid, alsook aan de geloofwaardigheid van haar bewering dat zij haar echtgenoot zou hebben verlaten in mei 2015.

De verwijzing in onderhavig verzoekschrift naar algemene informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Bagdad, doet in het kader van de vluchtelingenstatus geen afbreuk aan het feit dat zij haar aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen en dat een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoon, hiervoor niet volstaat. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt immers dat zij tussen het verlaten van haar familie in 2006 en haar vertrek uit haar land van herkomst geen persoonlijke problemen heeft gekend of persoonlijk werd geïsoleerd. Dit klemmt des te meer daar verzoekster verklaarde reeds in 2013 in België te zijn aangekomen en pas een asielaanvraag indiende op 14 juli 2015. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat een kandidaat-vluchteling, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag indient. Dat verzoekster naliet dit te doen en gedurende ruim twee jaar talmde alvorens asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofd.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de

persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde (zie verzoekschrift), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stukken 7, 9 en 11) als de in het administratief dossier opgenomen (zie map 'Landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geviséerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiïtische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER